

DECIZIE
(DISPOZITIV)

21 februarie 2017

mun.XXX

Colegiul penal al Curții de Apel XXX având în componența sa:

Președintele ședinței, Judecătorul

Ion Pleșca

Judecătorii

Oxana Robu și Ghenadie Morozan

Grefier

Larisa Popa

Cu participarea:

Procurorului

Tudor Cojocaru

Avocaților

Alexandru Primac și Radu Malanciuc

Interpreților

Diana Guzun și Alisa Burdila

examinând în ședință de judecată publică, în ordine de apel, cererile declarate de către procurorul în Procuratura anticorupție, Mariana Botezatu și de către inculpatul XXX împotriva sentinței Judecătoriei XXX, mun.XXX din 16.04.2015, pe cauza penală de învinuire a lui:

XXX, născut la XXX, IDNP XXX, originar din regiunea XXX, localitatea XXX, XXX, domiciliat în mun.XXX, bd.XXX XXX, XXX, de naționalitate XXX, cetățean al XXX, studii superioare incomplete, necăsătorit, supus militar – evidență specială, anterior angajat în funcția de XXX, mun.XXX, fără antecedente penale

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.b), c) Cod penal și a lui,

XXX, născut la XXX, IDNP XXX, originar din r-ul XXX, s.XXX, domiciliat în mun.XXX, str.XXXXXXXXX, XXX, de naționalitate XXX, cetățean al XXX, studii medii, căsătorit, supus militar, anterior angajat în funcția de XXX, mun.XXX, fără antecedente penale

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42, 324 alin.(2) lit.b), c) Cod penal

-

În conformitate cu prevederile art.art.415 alin.(1), pct.1) lit.c) și pct.2, 417-418 Cod de procedură penală, -

DECIDE:

Respinge ca nefondată cererea de apel declarată de către inculpatul XXX împotriva sentinței Judecătoriei XXX, mun.XXX din 16.04.2015.

Admite cererea de apel declarată de către procurorul în Procuratura anticorupție, Mariana Botezatu, casează, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, sentința Judecătoriei XXX, mun.XXX din 16.04.2015 și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

XXX se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal și în baza acestei norme legale, i se stabilește o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea stabilită în privința lui XXX se suspendă condiționat pe un termen de

În baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei cu înmăsurarea stașimă în privința lui XXX se suspendă condiționat, pe un termen de probă de 1 (un) an, dacă, în termenul respectiv, acesta nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

XXX se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(5), 326 alin.(2) lit.b) Cod penal și în baza acestei norme legale, i se stabilește o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea stabilită în privința lui XXX se suspendă condiționat, pe un termen de probă de 1 (un) an, dacă, în termenul respectiv, acesta nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Măsura preventivă aplicată în privința lui XXX - obligația de nepărăsire a localității, încetează de drept.

Corpurile delictive: CD-ul de model „Esperanza” ce conține convorbirea purtată între X X X și X X X, CD-urile de model ACME ce conțin convorbirile purtate între X X X și X X X, X X X și X X X, CD-ul de model ACME ce conține convorbirea purtată între X X X și X X X, Caseta video de model Sony Mini DV, urmează a fi păstrate atașate la cauza penală. Mijloacele bănești în valoare totală de 1 300 Euro, ce constau din 2 bancnote, seria și numărul X01209194327; X03436351166, cu valoare nominală de 500 Euro și 6 bancnote, seria și numărul X44347576736; X38218194812; X51585908357; S48056646778; S51898015069; X38507427803 cu valoarea nominală de 50 Euro, care au fost supuse expertizei tehnice, ceea ce se confirmă prin Raportul de expertiză nr. 372, 373 din 17.09.2013, care au fost transmise în beneficiul statului, urmează să rămână în beneficiul statului.

Decizia este executorie, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție a X X X, în termen de 30 zile din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Pronunțarea deciziei integrale va avea loc la 09.03.2017 ora 14:00.

Președintele ședinței, Judecătorul

Judecătorii

DECIZIE

21 februarie 2017

mun.X X X

Colegiul penal al Curții de Apel X X X având în componența sa:

Președintele ședinței, Judecătorul

Ion Pleșca

Judecătorii

Oxana Robu și Ghenadie Morozan

Grefier

Larisa Popa

Cu participarea:

Procurorului

Tudor Cojocaru

Avocaților

Alexandru Primac și Radu Malanciuc

Interpreților

Diana Guzun și Alisa Burdila

examinând în ședință de judecată publică, în ordine de apel, cererile declarate de către procurorul în Procuratura anticorupție, Mariana Botezatu și de către inculpatul X X X împotriva sentinței Judecătorei X X X, mun.X X X din 16.04.2015, pe cauza penală de învinuire a lui:

X X X, născut la X X X, IDNP X X X, originar din regiunea X X X, localitatea X X X, X X X, domiciliat în mun.X X X, bd.X X X X X X, X X X, de naționalitate X X X, cetățean al X X X, studii superioare incomplete, necăsătorit, supus militar – evidență specială, anterior angajat în funcția de X X X, mun.X X X, fără antecedente penale

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.b) și c) Cod penal și a lui,

X X X, născut la X X X, IDNP X X X, originar din r-ul X X X, s.X X X, domiciliat în mun.X X X, str.X X XX X X, X X X, de naționalitate X X X, cetățean al X X X, studii medii, căsătorit, supus militar, anterior angajat în funcția de X X X, mun.X X X, fără antecedente penale

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42, 324 alin.(2) lit.b) și c) Cod penal

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei: în procedura instanței de fond din 20.11.2013 până la 16.04.2015, în instanța de apel din 28.07.2015 și pînă la XXXXXXXXXX.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor dosarului și a declarațiilor participanților la proces, -

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătorei X X X, mun.X X X din 16.04.2015, X X X a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42, 324 alin.(2) lit.b) și c) Cod penal, din motiv că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, cu revocarea măsurii preventive. X X X a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.b) și c) Cod penal și în baza acestei norme legale i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate în cadrul organelor de poliție pe un termen de 3 ani. S-a dispus ca pedeapsa stabilită lui X X X să fie executată în penitenciar de tip semiînchis. S-a dispus aplicarea măsurii preventive în privința lui X X X până la intrarea sentinței în vigoare – obligația de nepărăsire a localității, cu luarea ulterioară sub arest și plasarea în penitenciarul respectiv pentru executarea sentinței, pusă în sarcina IP X X X, mun.X X X. S-a stabilit că, termenul executării sentinței urmează a fi calculat din momentul reținerii. S-a stabilit că, în termenul executării pedepsei stabilite lui X X X urmează a fi inclus termenul aflării sub arest din 18.09.2013 până la 02.02.2015. Corpurile delictive: CD-ul de model „Esperanza” ce conține convorbirea purtată între X X X și X X X, CD-urile de model ACME ce conțin convorbirile purtate între X X X și X X X, X X X și X X X, CD-ul de model ACME ce conține convorbirea purtată între X X X și X X X, s-a dispus a fi păstrate atașate la cauza penală. Mijloacele bănești în valoare totală de 1 300 Euro, ce constau din 2 bancnote, seria și nr.: X01209194327; X03436351166, cu valoare nominală de 500 Euro și 6 bancnote, seria și nr.X44347576736: X38218194812;

X51585908357; S48056646778; S51898015069; X38507427803 cu valoarea nominală de 50 Euro, care au fost supuse expertizei tehnice, ceea ce se confirmă prin Raportul de expertiză nr.372, 373 din 17.09.2013 (f.d.60, Vol.I), s-a dispus a fi transmise în beneficiul statului.

2. Prin încheierea Judecătorei X X X, mun.X X X din 30.04.2015, a fost înlăturată omisiunea vădită din sentința Judecătorei X X X, mun.X X X din 16.04.2015 și la începutul sentinței și respectiv în dispozitivul sentinței, a fost inserat textul „Caseta video de model Sony Mini DV”.

3. Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, instanța de fond a reținut că, inculpatul X X X, numit în baza Ordinului X X X în calitate de ofițer de investigații al biroului zonal al X X X, fiind în conformitate cu prevederile art.123 alin.(2) Cod penal, persoană publică, având în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, a comis intenționat infracțiunea de corupere pasivă în circumstanțele în care, la 11.09.2013, X X X a fost adus forțat de către inculpatul X X X la Inspectoratul de poliție X X X, incriminându-i-se faptul că a furat un telefon mobil și nu a întors împrumutul primit în sumă de 200 Euro de la X X X. Ulterior, inculpatul X X X, folosindu-se de situația sa de serviciu, personal a extorcat bani în valoare de 1 800 Euro, inclusiv dintre care pentru sine 500 Euro. Totodată, X X X, ofițer de investigații al biroului crime grave al Serviciului poliției criminale al Secției investigații infracțiuni a Inspectoratului de poliție X X X, cunoscând despre faptul că, inculpatul X X X extorca mijloace bănești de la X X X a acceptat propunerea de a fi mijlocitor pentru transmiterea de către X X X a sumei rămase în mărime de 1300 Euro către inculpatul X X X. Bani erau extorcați de către inculpatul X X X pentru a nu-l reține și a adopta o hotărâre în favoarea lui X X X inclusiv și pentru a nu iniția o cauză penală în privința acestuia pe faptul escrocheriei. În continuare, la 17.09.2013, ora 18:25, aflându-se în regiunea str.X X X, mun.X X X, X X X a primit de la X X X mijloacele bănești ce nu i se cuvin, anterior extorcați, în sumă de 1300 Euro care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei, constituie suma de 21086,39 lei, bani care urma să fie transmiși inculpatului X X X. Totodată, după aceasta, conform înțelegerii prealabile dintre inculpatul X X X și X X X, ultimul urma să-i transmită personal inculpatului X X X mijloacele bănești pretinse în sumă de 500 Euro, însă banii în sumă de 500 Euro preținși de la X X X și suma 1 300 Euro primită de X X X nu a fost recepționată de către inculpatul X X X din motivul reținerii în flagrant a lui X X X.

4. În privința inculpatului X X X, prima instanță a reținut că, acuzatorul de stat a înaintat învinuirea inculpatului X X X în baza art.art.42, 324 alin.(2) lit.b) și c) Cod penal, iar în motivarea învinuirii, acuzatorul de stat a invocat că, inculpatul X X X, numit în baza Ordinului X X X în calitate de ofițer de investigații al biroului crime grave al Serviciului poliției criminale al Secției investigații infracțiuni a Inspectoratului de poliție X X X, fiind în conformitate cu prevederile art.123 alin.(2) Cod penal, persoană publică, având în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, a contribuit la comiterea coruperii pasive de către X X X, în circumstanțele în care, la 11.09.2013, X X X a fost adus forțat de către X X X la Inspectoratul de poliție X X X, incriminându-i faptul că a furat un telefon mobil și nu a întors împrumutul primit în sumă de 200 Euro de la X X X. Ulterior, X X X, folosindu-se de situația sa de serviciu, personal a extorcat bani în valoare de 1800 Euro, inclusiv dintre care pentru sine 500 Euro. Totodată, inculpatul X X X, cunoscând despre faptul că X X X extorca mijloace bănești de la X X X a acceptat propunerea de a fi mijlocitor pentru transmiterea de către X X X a sumei rămase în mărime de 1 300 Euro către X X X. Bani respectiv erau extorcați de către X X X, pentru a nu-l reține și de a adopta o hotărâre în favoarea lui X X X, inclusiv și pentru a nu iniția o cauză penală în privința acestuia pe faptul escrocheriei. În continuare, la 17.09.2013, ora 18:25, inculpatul X X X aflându-se în regiunea str.X X X, mun. X X X, a primit de la X X X mijloacele bănești ce nu i se cuvin, anterior extorcați, în sumă de 1 300 Euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei constituie suma de 21086,39 lei, bani care urmau să fie transmiși lui X X X, fiind reținut în flagrant.

5. Nefiind de acord cu sentința Judecătorei X X X, mun.X X X din 16.04.2015, procurorul în Procuratura anticorupție, Mariana Botezatu, în termen, a declarat apel împotriva acesteia, solicitând admiterea apelului, casarea sentinței instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care X X X să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.b) și c) Cod penal, prevederile căruia erau în vigoare la momentul comiterii infracțiunii și luând în considerație principiul retroactivității, a-i aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 1 000 de unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în cadrul organelor de drept pe un termen de 5 ani; X X X să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42, 324 alin.(2) lit.b) și c) Cod penal, prevederile căruia erau în vigoare la momentul comiterii infracțiunii și luând în considerație principiul retroactivității, a-i aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 1 000 de unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în cadrul organelor de drept pe un termen de 5 ani.

6. În motivarea cererii declarate, apelantul a invocat că, sentința este contestată din motivul ilegalității și că, prima instanță eronat a neglijat valoarea probantă a tuturor probelor examinate în cadrul ședinței de judecată prezentate de către acuzare în coraport cu acuzarea adusă lui X X X, fiind totodată dusă în eroare de poziția părții apărării în ceea ce privește inculpatul X X X, care nu și-a recunoscut vina în instanța de judecată, poziție care poartă un caracter de apărare și declarativ, scopul primordial fiind eschivarea de la răspunderea penală și pe care de fapt le-a pus la baza sentinței de achitare. Prima instanță la emiterea sentinței de achitare în privința lui X X X a dat prioritate declarațiilor inculpatului X X X expuse la cercetarea judecătorească, care conțin contradicții și confirmă învinuirea adusă inculpatului, dar instanța a evitat să intre în esența învinuirii incriminate lui X X X, interpretându-le în favoarea acestuia drept motiv fiind indicată acțiunea de provocare de către X X X față de X X X. Partea acuzării consideră că, a dovedit pe deplin lipsa elementelor de provocare, iar participarea lui X X X la inițierea procesului penal a fost una benevolă, care nu poate fi considerată ca activitate sub acoperire cu scopul de a fi provocat anume X X X or, conform procesului-verbal de primire a plîngerii, primul nu a enunțat acțiunile ilegale ale lui X X X. Instanța nu a dat apreciere declarațiilor lui X X X în deplinitatea lor or, aceasta la condamnarea lui X X X s-a condus inclusiv și de declarațiile lui X X X, iar la adoptarea sentinței de achitare în privința lui X X X le-a apreciat critic în coraport cu acțiunile lui X X X ca fiind unele de provocare. Apelantul a mai invocat că, vinovăția lui X X X în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42, 324 alin.(2) lit.b) și c) Cod penal se reține din declarațiile martorului X X X. Cu referire la declarațiile inculpatului X X X, acuzarea consideră că, acestea urmează a fi apreciate critic de către instanță. La etapa urmăririi penale, inculpatul X X X vinovăția în comiterea infracțiunii inițial a recunoscut-o parțial, iar ulterior, a renunțat la declarațiile sale din 20.09.2013, nerecunoscându-și vina, invocând concluzia specialistului psiholog din 30.09.2013 aferent stării emotive și de judecare a lui X X X. Apelantul a mai invocat că, nu este clară poziția instanței de fond la încadrarea acțiunilor de corupere pasivă - art.324 alin.(2) lit.b) Cod penal a lui X X X, adică aceleași acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane or, odată ce instanța l-a achitat pe X X X, rezultă că, X X X a comis fapta infracțională de unul singur. Cu referire la X X X, acuzarea consideră că,

instanța corect a apreciat probele și mijloacele de probă, dar nu a aplicat în privința lui X X X pedeapsa cu amendă prevăzută de art.324 alin.(2) lit.b) și c) Cod penal, aplicabilă la momentul săvârșirii infracțiunii, aceasta fiind una prea blândă.

7. Apel împotriva sentinței Judecătorei X X X, mun.X X X din 16.04.2015, în termen, a declarat și inculpatul X X X, solicitând Colegiului admiterea apelului, casarea sentinței instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, X X X să fie achitat de învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.b) și c) Cod penal, din motiv că, acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii.

8. În motivarea cererii declarate, apelantul a invocat că, nu este de acord cu sentința primei instanțe, deoarece atât în actul de învinuire cât și în sentință, de mai multe ori se menționează că, inculpatul, fiind însoțit de un coleg de serviciu, l-a adus forțat pe X X X la Inspectoratul de Poliție X X X, fapt care în opinia apelantului nu corespunde realității, deoarece din declarațiile lui X X X rezultă că el s-a prezentat benevol la Inspectoratul de Poliție. A mai menționat că, învinuirea este bazată pe declarațiile lui X X X și ale denunțatorului X X X. Apelantul consideră că instanța de fond a comis o eroare și nu a ținut cont că acțiunile de provocare au fost îndreptate împotriva sa, dar nu a lui X X X, iar în realitate s-a dovedit contrariul. Nu el a fost prins în flagrant cu suma de bani primită de la X X X, dar X X X și dovadă servește raportul ofițerului superior de investigație al secției nr. 4 a DIS al DGCC a Centrului Național Anticorupție. Apelantul consideră că infracțiunea de care este învinuit și pentru care a fost condamnat nu a fost consumată și nu și-a produs efectul, iar instanța de fond a neglijat prevederile art.101 Cod de procedură penală și a dat o apreciere greșită probelor anexate la dosar, care au fost dobândite contrar prevederilor art.art.93 și 94 Cod de procedură penală, și anume stenograma interceptării audio din 12.09.2013, care a avut loc între inculpat și X X X nu a fost autorizată și în cazul dat, în opinia apelantului, instanța de fond urma să o excludă din dosar, lucru care nu a fost efectuat.

9. În ședința instanței de apel, procurorul participant în proces - Tudor Cojocaru, a susținut integral cererea de apel declarată de către partea apărării, solicitând admiterea acesteia în sensul formulat și respingerea apelului declarat de către inculpatul X X X.

10. Inculpatul X X X și apărătorul acestuia - Radu Malanciuc, au solicitat Colegiului penal respingerea apelului declarat de către partea acuzării ca fiind nefundat și admiterea propriei cereri de apel.

11. Audiind opiniile participanților la proces și cercetînd materialele cauzei penale date, instanța de apel a ajuns la concluzia de a respinge ca nefondată cererea de apel declarată de către inculpatul X X X, admite cererea de apel declarată de către procurorul în Procuratura anticorupție, Mariana Botezatu, a casa, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, sentința Judecătorei X X X, mun.X X X din 16.04.2015, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din următoarele considerente.

12. Potrivit art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, *în limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.*

13. Conform art. 414 alin.(1), (4) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor.*

14. Potrivit art.415 alin.(1) pct.1) lit.c) și pct.2) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: respinge apelul, menținînd hotărîrea atacată, dacă apelul este nefondat; admite apelul, casînd sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.*

15. În speță, *cu referire la inculpatul X X X*, Colegiul penal constată că, în rechizitoriu, acestuia i se incriminează comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.b) și c) Cod penal - coruperea pasivă, după semnele calificative pretinderea personal și primirea prin mijlocitor de către o persoană publică de bunuri ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întîrzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane cu extorcere de bunuri.

16. Reieșind din materialele dosarului, Colegiul penal consideră că, organul de urmărire penală și prima instanță au conchis eronat că, X X X este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.b) și c) Cod penal.

17. Astfel, Colegiul penal consideră că, în acțiunile inculpatului X X X se întrunesc semnele componentei de infracțiune prevăzute de art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal (în redacția Codului penal în vigoare la data comiterii infracțiunii) - *traficul de influență, caracterizat prin pretinderea și primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane*, în circumstanțele în care, X X X, numit în baza ordinului X X X în calitate de ofițer de investigații al biroului zonal al poliției criminale al Sectorului de poliție nr.2 al Inspectoratului de Poliție X X X, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, a comis intenționat infracțiunea de trafic de influență, în circumstanțele în care, la 11.09.2013, X X X a fost adus de către X X X la Inspectoratul de poliție X X X, incriminându-i-se faptul că, a furat un telefon mobil și nu a întors împrumutul primit în sumă de 200 Euro de la X X X. Ulterior, X X X a extorcat personal suma de 1 800 Euro, dintre care 500 Euro pentru sine. Totodată, X X X, ofițer de investigații al biroului crime grave al Serviciului poliției criminale al Secției investigații infracțiuni a Inspectoratului de poliție X X X, cunoscând despre faptul că, X X X extorca mijloace bănești de la X X X, a acceptat propunerea de a fi mijlocitor pentru transmiterea de către X X X a sumei rămase de 1 300 Euro către inculpatul X X X. Bani erau extorcați de către X X X pentru a nu-l reține și a adopta o hotărâre în favoarea lui X X X inclusiv și pentru a nu iniția o cauză penală în privința acestuia pe faptul escrocheriei. În continuare, la 17.09.2013, ora 18:25, aflându-se în regiunea str.X X X, mun.X X X, X X X a primit de la X X X mijloacele bănești ce nu i se cuvin, anterior extorcați, în sumă de 1 300 Euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei constituie suma de 21 086,39 lei, bani care urma să fie transmiși inculpatului X X X. Totodată, după aceasta, conform înțelegerii prealabile dintre inculpatul X X X și X X X, ultimul urma să-i transmită personal inculpatului X X X mijloacele bănești pretinse în sumă de 500 Euro, însă banii în sumă de 500 Euro preținși de la X X X și suma 1 300 Euro primită de X X X nu a fost recepționată de către inculpatul X X X din motivul reținerii în flagrant a lui X X X.

18. *Fiind audiat la etapa urmăririi penale, XXX* nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate și a menționat că, doar l-a însoțit pe XXX la Inspectoratul de Poliție XXX. Nu au purtat discuții referitor la suma de 1 800 Euro (*f.d.210-212, vol.I*).

19. *În ședința instanței de apel, XXX* și-a susținut declarațiile date în ședința de judecată a primei instanțe, conform cărora, nu-și recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate și că în luna septembrie a anului 2013 a activat aproximativ o lună de la data angajării la Inspectoratul de Poliție XXX, mun.XXX. La indicațiile comisarului Inspectoratului de Poliție XXX s-a aflat în subordine și stagiere la XXX. La volanță, XXX a dat indicații, cu acordul șefului poliției criminale XXX, dacă va fi nevoie, să fie adus de la locul de trai XXX la Inspectoratul de Poliție XXX, mun.XXX, deoarece acesta se eschiva de la prezentare. În cadrul volantei, XXX a întrebat toți colaboratorii dacă îl cunosc pe cineva cu porecla „XXX” - XXX, sau lui XXX, precum că aceștia erau consumatori de droguri, fiind atrași la răspundere penală de repetate ori. Apoi XXX i-a transmis lui XXX citația pe numele lui XXX pentru a fi adus a doua zi până la începerea serviciului, sarcină pusă pe seama inculpatului XXX și lui XXX, care locuiau în sectorul XXX, mun.XXX. A doua zi s-au întâlnit în sectorul XXX, mun.XXX, pe str.Sarmizegetusa, apoi au plecat la domiciliul lui XXX, unde XXX a apăsă la butonul soneriei porții casei, după ce a ieșit o persoană de aproximativ 50 ani, căruia i-au arătat citația și legitimația, interesându-se dacă XXX locuiește aici și dacă este acasă. Bărbatul l-a chemat pe XXX și a plecat în casă. XXX i-a arătat legitimația și i-a înmănat citația lui XXX din numele lui XXX, spunându-i să-i urmeze la Inspectoratul de Poliție XXX, mun.XXX, totodată întrebându-l de ce nu se prezintă la citare, primind răspuns că nu are timp. La întrebarea lui XXX de ce trebuie să se prezinte la Inspectoratul de Poliție XXX, mun.XXX, XXX i-a răspuns că este bănuț în furtul unui telefon de model „Nokia Lumina” cu prețul de aproximativ 300 Euro și suma de 200 Euro, prejudiciul cauzat lui XXX. XXX a întrebat care anume XXX, iar XXX i-a spus că este persoana alias „XXX”. Înțelegând despre cine este vorba, XXX a solicitat 15 minute pentru a se îmbrăca. Peste aproximativ 20 de minute a ieșit și a plecat cu dânsii la Inspectoratul de Poliție XXX cu rutiera nr.113, unde a fost adus în oficiul lui XXX. XXX a vorbit cu XXX despre furtul de la XXX în valoare de 200 Euro și al telefonului mobil de model „Nokia Lumina” în valoare de 300 Euro, prejudiciul total fiind de 500 Euro. XXX i-a spus lui XXX că, nu dorește să răspundă la întrebări, după ce XXX i-a propus lui XXX o posibilă împăcare cu XXX în schimbul restituirii integrale a prejudiciului. XXX a spus că este cointerestat de soluționarea rapidă a cazului, deoarece se încheie semestrul și este necesară o descoperire a infracțiunilor. Condiția era ca XXX să recunoască vina și să restituie prejudiciul. XXX a căzut de acord și împreună cu XXX au plecat pe coridor într-o direcție necunoscută. Ulterior, nu l-a văzut pe XXX. XXX i-a dat indicații să se întâlnească cu XXX pentru a colecta informații operative despre persoane consumatoare de droguri și l-a contactat pe XXX de pe telefonul său, ceia ce a mai făcut-o anterior, deoarece avea abonament nelimitat cu toți operatorii din Moldova. XXX i-a spus lui XXX că, se va apropia un colaborator de poliție din subordinea lui, căruia urmează să-i transmită informația. După ce a refuzat să se întâlnească cu XXX, i-a spus că, a obosit de apelurile acestuia și nu mai dorește să se implice. XXX s-a indispus și i-a spus că-i trebuie urgent informația de la XXX referitor la narcomanie, iar el a refuzat repetat, deoarece avea o întâlnire cu un coleg la Oficiul stării civile XXX. A oprit rutiera nr.113 în care s-a și urcat. În rutieră s-a urcat și XXX, apoi a ieșit deplasându-se la XXX. A ieșit din rutieră la intersecția bd.Dacia - XXX, unde îl aștepta colegul XXX. La 10 metri se afla mașina acestuia în care era viitoarea soție Ala, acum XXX. Salutându-se cu colegul, de ei s-a apropiat rapid, răsufând din greu XXX. A dat mâna cu colegul prezentându-se „XXX”, spunând în limba rusă că, credea că nu va reuși să-l găsească, așa cum XXX i-a spus să se apropie la intersecția dată. El s-a mirat, a început să se indigneze, deoarece nu are nimic comun cu dânsul și că, în afara orelor de muncă are chestii personale. XXX și-a cerut scuze, explicând că, XXX i-a indicat urgent să-l găsească și să-i dea informația despre persoane consumatoare de droguri, adresele și numele, în schimb XXX îi va organiza împăcarea. Ulterior, XXX a trecut la limba română, în care vorbeau stălcit, deoarece el este vorbitor de limbă rusă. I-a comunicat lui XXX că, nu are nici o atribuție la cauza penală și tranzacția de împăcare, spunându-i că, este ocupat. Înregistrarea audio efectuată de Centrul Național Anticorupție este ilegală și nu reflectă realitatea. La insistența lui XXX a deschis carnetul și a notat două familii și două adrese ale unor persoane pe care nu le cunoaște unde el cumpăra substanțe narcotice pentru dânsul și prietenii lui. După ce a notat în carnet, s-au despărțit, XXX plecând cu prietenul său XXX (*f.d.99-105, vol.III*).

20. *Cu referire la inculpatul XXX*, Colegiul penal reține că, organul de urmărire penală i-a înaintat învinuirea în baza art.art.42, 324 alin.(2) lit.b) și c) Cod penal, după semnele calificative participarea la coruperea pasivă, caracterizată prin extorcarea personal sau prin mijlocitor de către o persoană publică de bunuri ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane.

21. În acest context, deși prima instanță a conchis corect că, în acțiunile lui XXX nu se întrunesc semnele componenței de infracțiune prevăzute de art.324 alin.(2) lit.b) și c) Cod penal, Colegiul penal consideră că, în acțiunile acestuia se întrunesc semnele componenței de infracțiune prevăzute de art.art.42 alin.(5), 326 alin.(2) lit.b) Cod penal (*în redacția Codului penal în vigoare la data comiterii infracțiunii*) - *participarea la traficul de influență, caracterizată prin pretinderea și primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane*, în circumstanțele în care, XXX, numit în baza Ordinului X X X în calitate de ofițer de investigații al biroului crime grave al Serviciului poliției criminale al Secției investigații infracțiuni a Inspectoratului de poliție XXX, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, a contribuit la comiterea infracțiunii de trafic de influență de către XXX, în circumstanțele în care, la 11.09.2013, XXX a fost adus forțat de către XXX la Inspectoratul de poliție XXX, incriminându-i-se faptul că, a furat un telefon mobil și nu a întors împrumutul primit în sumă de 200 Euro de la XXX. Ulterior, XXX, folosindu-se de situația sa de serviciu, personal a extorcat bani în valoare de 1 800 Euro, dintre care pentru sine 500 Euro. Totodată, cunoscând despre faptul că XXX extorca mijloace bănești de la XXX, XXX a acceptat propunerea de a fi mijlocitor pentru transmiterea de către XXX a sumei rămase în mărime de 1 300 Euro către XXX. Bani erau extorcați de către XXX pentru a nu-l reține și de a adopta o hotărâre în favoarea lui XXX, inclusiv și pentru a nu iniția o cauză penală în privința acestuia pe faptul escrocheriei. În continuare, la 17.09.2013, ora 18:25, inculpatul XXX aflându-se în regiunea str.XXX, mun.XXX, a primit de la XXX mijloacele bănești ce nu i se cuvin, anterior extorcați, în sumă de 1 300 Euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei constituie suma de 21 086,39 lei, bani care urmau să fie transmiși lui XXX, XXX fiind reținut în flagrant.

22. *Fiind audiat la etapa urmăririi penale la 18.09.2013, XXX* a declarat că, suma de 1 300 Euro a luat-o de la XXX pentru a o da persoanei care figura ca parte vătămată într-un dosar penal intentat în privința lui XXX, pentru ca procesul penal respectiv să fie încetat. A procedat în acest fel, deoarece a dorit să-l ajute pe XXX, care la rîndul său l-a ajutat anterior când a acționat ca informator. Fiind întrebat cine a stabilit că, suma trebuie să fie anume în cuantum de 1 300 Euro, el a declarat că, XXX (*f.d.214-215, vol.I*).

23. *La audierea suplimentară la etapa urmăririi penale la 20.09.2013, XXX* a declarat că, XXX i-a spus că, XXX ar fi solicitat de la XXX suma de 1 500 Euro pentru a înceta procesul penal intentat în privința acestuia și 500 Euro pentru XXX, iar dacă nu va da

banii, X X X va încerca să ia doilea dosar în privința lui X X X. După primirea banilor de la X X X s-a gândit să transmită banii prin intermediul lui X X X, deoarece acesta îl cunoștea mai bine pe X X X. A mai declarat că, renunță la declarațiile date anterior în cadrul urmăririi penale (f.d.216-217, Vol.I).

24. În ședința instanței de apel, X X X nu și-a susținut declarațiile date la etapa urmăririi penale, dar numai pe cele date în ședința de judecată a primei instanțe, conform cărora, nu-și recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate și că, pe X X X îl cunoștea anterior și că, în funcția de ofițer de investigație avea legătură cu X X X, ultimul fiind informatorul său. La începutul lunii septembrie a anului 2013 a fost apelat telefonic de către X X X, care i-a comunicat că se află la Inspectoratul de Poliție X X X, mun.X X X, în legătură cu furtul unui telefon mobil și a unei sume de bani, solicitând o întrevvedere pentru explica situația. Ulterior, s-a întâlnit cu X X X, care i-a comunicat că, un cunoscut de-al lui a depus o cerere la Inspectoratul de Poliție X X X, invocând că el i-a sustras telefonul mobil și o sumă de bani. De la colaboratorii de poliție de la Inspectoratul de Poliție X X X a înțeles că este posibilă încheierea tranzacției de împăcare. I-a mai spus despre un colaborator pe nume X X X, căruia i-a comunicat despre colaborarea lui X X X cu X X X și care i-a spus că, îl cunoaște, deoarece au fost colegi. Ulterior, inculpatul X X X a încercat să i-a legătura cu X X X pentru a explica în detalii situația creată. În urma întâlnirii cu X X X, acesta a comunicat că, X X X este bănuit de comiterea unui furt de telefon și a sumei de 200 Euro de la aceeași persoană, însă articolul din Codul penal prevede împăcarea, cu condiția reparării prejudiciului părții vătămate. Ținând cont de faptul că, X X X a colaborat intens cu organele de drept prin intermediul său în vederea descoperirii mai multor infracțiuni, consideră că, era obligat moral să-l ajute să se împace cu partea vătămată, fapt care nu era interzis de lege. În următoarele zile, în timpul întrevederii cu X X X, acesta i-a spus că, nu poate să se împace partea vătămată deoarece se teme de ea, solicitându-i lui să-i dea părții vătămate suma de bani pe care o datora, telefonându-i în fiecare zi. Suma de bani a fost numită în valoare de 1 500 Euro, pe care o solicita partea vătămată. Considera că, suma numită de X X X este exagerată, propunându-i să ofere părții vătămate o sumă mai mică, iar el, urma ca prin intermediul lui X X X să i-a legătură cu partea vătămată în vederea aplanării situației prin împăcare. X X X s-a interesat de faptul dat, deoarece cunoștea despre colaborarea lui cu X X X și dorea de asemenea colaborarea cu acesta. Peste o perioadă de timp, X X X a solicitat o întâlnire cu el, comunicându-i că, este telefonat de colaboratorii de poliție și solicită soluționarea imediată a problemei. Tot în cadrul discuției i-a spus că, un colaborator de la X X X pe nume X X X solicită suma de 500 Euro, la care, l-a sfătuit să nu-i dea nimic, deoarece urmează să întoarcă paguba părții vătămate și dacă aceasta nu va avea pretenții, va urma împăcarea părților în cadrul urmăririi penale. Din discuția cu X X X a mai aflat că, persoana pe nume X X X era ofițer de investigație. El i-a explicat că, nu este factor de decizie în cadrul urmăririi penale și iarăși l-a sfătuit să nu dea bani. După un timp, fiind contactat intensiv de X X X pentru a se întâlni, acesta l-a rugat să se apropie la domiciliu unde locuia. În cadrul întâlnirii, X X X a ieșit la poartă și i-a spus că, tatăl lui vrea să înțeleagă situația dată și să-i fie explicată de dânsul într-o formă mai gravă, contrar, tatăl lui nu îi va da banii. El i-a explicat tatălui lui X X X situația pe care o cunoștea și anume că, urmează să aibă loc împăcare părților, iar la întrebarea lui dacă fiul său va fi închis, i-a răspuns că, nu se va întâmpla ținând cont de practica sa, deoarece infracțiunea este mai puțin gravă. După discuția dată, tatăl lui X X X a încercat să-i dea suma de 1 300 Euro, care i-a spus ca banii să-i dea lui X X X să meargă împreună la partea vătămată. Legătura cu partea vătămată și datele de contact urma să le i-a de la X X X. În momentul când s-au pornit, X X X a solicitat insistent să nu meargă și să plece X X X de unul singur, deoarece îi este frică și nu dorește să se întâlnească cu partea vătămată. Suma de bani a pus-o în buzunarul torpedoului și a ieșit din automobil întrebându-l dacă totul va fi soluționat. Ținând cont că, banii urmau să fie returnați părții vătămate, i-a răspuns că, totul va fi soluționat. Ulterior, a fost reținut de Centrul Național Anticorupție. Pe X X X nu l-a cunoscut până a se întâlni cu el în instanță (f.d.93-98, vol.III).

25. Astfel, deși inculpații X X X și X X X nu și-au recunoscut vina în comiterea infracțiunilor imputate, vinovăția acestora în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal de către X X X și prevăzute de art.art.42 alin.(5), 326 alin.(2) lit.b) Cod penal de către X X X rezultă cu certitudine din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, cercetate de către prima instanță și verificate de către instanța de apel cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, și anume prin:

- declarațiile martorului X X X date la etapa urmăririi penale, susținute în ședința de judecată a primei instanțe și verificate de către instanța de apel, conform cărora, îl cunoaște pe X X X de mai mult timp, deoarece sunt pământeni. La 10.09.2013 a fost sunat de o persoană necunoscută pentru a se prezenta la Inspectoratul de Poliție X X X. Deoarece nu putea să se prezinte la data respectivă, s-au înțeles că va veni pe la 11.09.2013 după ora 14:00. A doua zi, din str.X X X a venit inculpatul X X X și încă o persoană necunoscută. Era cu o foaie în mână, a întrebat dacă este X X X și după ce l-a identificat, i-a spus că este de la poliție din secția urmărire penală și i-a spus că trebuie să meargă cu ei la sector. I-a mai spus că a fost sunat de un colaborator de poliție, stabilind să vină la 11.09.2014, ora 14:00. X X X i-a spus că va dura vreo 30 de minute. După ce și-a schimbat hainele, s-au urcat în rutiera 116 și s-au deplasat la Inspectoratul de Poliție X X X. Când au ajuns, s-au urcat la etajul 3 al blocului, primul birou din stânga. În birou a intrat doar cu X X X, a doua persoană a rămas afară. A stat în birou așezat pe scaun o oră și jumătate, fără să i se explice, apoi a venit o persoană cu care lucrează X X X pe nume X X X și i-a explicat din care motive a fost adus la inspectorat. A întrebat dacă se poate împăca cu partea vătămată și să fie clasată cauza penală. X X X și X X X au ieșit în hol să vorbească, după care a intrat numai X X X, spunând că trebuie să-i dea suma de 2 000 Euro, altfel va fi arestat. El i-a spus că nu are posibilitatea să-i dea 2 000 Euro și atunci X X X a ieșit în hol, iar când s-a întors i-a spus că poate da 1 500 Euro. X X X i-a spus că poate merge cu el să găsească banii și să-i dea deodată. X X X i-a spus că va merge la mama prietenei lui și alte persoane ca să găsească banii. X X X a mai ieșit în hol și a vorbit cu X X X, colegul său de serviciu, după aceea a venit înapoi și au ieșit împreună la magazin, unde au servit câte o cafea și au cumpărat un pachet de țigări. Acolo, X X X i-a spus că există riscul să fie pomite încă două cauze penale și că în plus trebuie să-i mai dea 500 Euro pentru a se clarifica cu un alt anchetator. L-a întrebat pe cine știe de la Inspectoratul de Poliție X X X pentru a fi sigur, iar el i-a spus că-l știe pe X X X, cu care au studiat împreună. X X X i-a spus să transmită suma de 1 500 Euro lui X X X, după ce va face legătura cu el. X X X menționa suma de 500 Euro, spunând că 200 Euro trebuie să transmită la 2 anchetatori și 100 Euro lui, pentru serviciile prestate. I-a spus că până seara o să găsească bani, apoi s-a ridicat la anchetator la etajul patru al Inspectoratului de poliție X X X, unde dosarul era deja pregătit. Ei l-au pus să semneze în dosar, dar el a refuzat și ei i-au spus să nu piardă timpul și să caute banii. Inculpatul X X X vorbea cu el în rusă și în română. Cu el a ieșit în cantina Inspectoratului de poliție X X X și au mâncat. În timp ce luau masa, X X X i-a spus să-i transmită lui X X X suma de 1 000 Euro, iar 500 Euro să-i țină la el și v-a fi sunat și i se v-a spune când să-i dea. După aceasta urma să-l fotografieze și să-i i-a amprente, însă experții erau plecați, X X X spunându-i să plece acasă. Seara a fost telefonat de pe un număr necunoscut, fiind întrebat dacă a vorbit cu X X X, să fie atent și să facă ceva că timpul trece. Ulterior, s-a întâlnit cu X X X, care i-a spus să procedeze cum dorește, dar cu el se procedează urât. A doua zi aproximativ la ora 20:00 a primit un mesaj de la X X X cu textul „X X X - Dacia”. Aproximativ la ora 20:20 s-a întâlnit cu X X X, care i-a spus să strângă mai repede banii, că lumea se uită după el și că este un băiat rău, arătându-i la telefon suma. După aceasta, X X X s-a adresat la Centrul Național Anticorupție, iar ulterior s-a întâlnit cu X X X la universitate, care i-a spus să nu facă nimic. La 16.09.2013 l-a sunat X X X, spunându-i că va veni la universitate după bani, dar nu a venit. La 17.09.2013 l-a sunat X X X, care i-a spus să-i dea 500 Euro lui X X X, spunându-i că este ultima zi. El, martorul, l-a sunat pe X X X, care era după serviciu și dormea. După asta s-au întâlnit seara și i-a dat 1 300 Euro. Peste 30 de minute l-a sunat pe X X X să-i transmită 500 Euro, iar el i-a spus că X X X încă nu a ajuns la el,

iar când v-a veni v-a fi anunțat. După acesta cu X X X nu a mai vorbit. A înțeles că X X X nu era competent să înceteze cauza penală, deoarece a cerut pentru el personal 500 Euro și i-a spus să nu afle nimeni. Să-i transmită banii lui X X X i-au spus X X X și X X X. Cu X X X s-a întâlnit de 2 sau 3 ori, care i-a spus că poate să dea banii, dar poate și să nu-i dea și a acceptat doar să transmită banii. X X X i-a spus că dacă nu dă banii nu se va putea împăca cu partea vătămată, deoarece ei hotărăsc, împiedicându-l să vorbească cu partea vătămată. A fost impus de X X X să dea banii. A mai participat cu Centrul Național Anticorupție la astfel de cazuri, anterior a fost judecat și cunoaște că împăcarea ținea de dânsul și partea vătămată (f.d.102-106, vol.I, f.d.86-88, vol.III);

- declarațiile martorului X X X date la etapa urmăririi penale, susținute în ședința de judecată a primei instanțe și în instanța de apel, potrivit cărora, îl cunoaște pe X X X, deoarece sunt consăteni, iar X X X este feciorul său. A fost sunat de la Inspectoratul de Poliție X X X, fiind informat că feciorul lui a comis o încălcare și urmează să se prezinte la sediul după ora 17:00. Pe fiul său l-au luat la Inspectoratul de Poliție X X X și au discutat cu el în birou, spunându-i că dacă nu l-e va da suma de 1 500 Euro îi vor porni dosar penal. Baniul au fost ceruți de X X X. X X X a fost întrebat dacă cunoaște pe cineva din polițiști și deoarece a spus că-l cunoaște pe X X X, acesta urma să transmită banii. Colaboratorii de la Inspectoratul de Poliție X X X îl grăbeau pe X X X să transmită banii, în caz contrar îl amenințau că-l vor aresta. L-a sunat pe X X X să vină să i-a banii. Acesta nu a vrut să-i ia banii de la martor, spunând să urce în mașină fiul său și să-i dea acesta banii. Baniul erau pentru colaboratorii de poliție de la X X X. X X X nu a vrut să i-a banii de la el, deoarece erau certați. Anterior X X X a mai cerut suma de 2 000 Euro de la el pentru a se clarifica cu o infracțiune comisă de fiul său, dar i-a întors înapoi. Dacă nu discuta cu X X X și nu avea să-i dea banii, X X X nu avea să transmită acești bani colaboratorilor de poliție de la X X X (f.d.107-108, vol.I, f.d.81-84, Vol.III);

- declarațiile martorului X X X date la etapa urmăririi penale, susținute în ședința de judecată a primei instanțe și verificate de către instanța de apel, conform cărora, se cunoaște cu X X X, fiind colegi de serviciu, iar cu X X X a fost coleg de promoție la Academia de Poliție. În 2013, o persoană cu prenumele „X X X” s-a adresat cu o plângere la Inspectoratul de Poliție X X X, mun.X X X, în care a comunicat că i s-au sustras telefonul mobil și bani de către o persoană pe care nu o cunoaște din sectorul X X X, mun.X X X. Plângerea a fost înregistrată în registrul de evidență și s-a depistat că persoana responsabilă este X X X. S-au luat măsuri pentru asigurarea prezenței acestuia la Inspectoratul de Poliție X X X, iar în urma discuțiilor acesta și-a recunoscut vina, ulterior fiind audiat în calitate de bănuit. X X X a fost escortat, însă nu a participat la escortarea acestuia. La discuțiile din biroul său cu X X X a asistat și X X X. X X X a întrebat despre calea legală de soluționare a problemei și i s-a explicat că este posibilă soluționarea doar prin împăcare și dacă partea vătămată nu va avea obiecții. Suma prejudiciului cauzat era de 200-300 Euro și telefonul mobil. Cu X X X a discutat la telefon, însă nu în legătură cu X X X, care singur a pomenit de X X X în timpul discuțiilor, spunând că el colaborează cu organele de drept și-i oferă informații lui X X X. La rândul său, X X X nu a pomenit despre careva relații cu X X X, iar ultimul nu a rugat să-i transmită ceva lui X X X. Partea vătămată a pretins o sumă mai mare decât prejudiciul cauzat de către X X X. De cauza dată se ocupa el cu X X X, fiindu-i superior acestuia. Cunoaște că X X X îl telefona periodic pe X X X. X X X a propus de mai multe ori mită, au mai fost încercări din partea lui. De la X X X cunoaște că X X X era informator și conclucra cu poliția. X X X a declarat că se teme de partea vătămată și nu dorește să se vadă cu aceasta, dar îl cunoaște pe X X X, intenționând să soluționeze problema prin intermediul colaboratorilor de poliție, rugând dacă e posibil, ca X X X să discute cu partea vătămată (f.d.113-114, vol.I, f.d.89-91, vol.III);

- declarațiile martorului X X X date la etapa urmăririi penale, susținute în ședința de judecată a primei instanțe și verificate de către instanța de apel, potrivit cărora, pe X X X nu îl cunoaște, iar pe X X X l-a văzut în legătură cu serviciul. În gestiunea sa a avut o cauză penală în care se bănuia o persoană care locuia pe str.X X X, mun.X X X. A contactat bănuitul prin intermediul tatălui acestuia, deoarece bănuitul avea telefonul închis. Prezența bănuitului la Inspectoratul de Poliție X X X a fost asigurată de către inspectorii operativi conform teritoriului săvârșirii infracțiunii, care era str.X X X 72, mun.X X X, unde activau X X X și X X X. Dă către cine din cei doi a fost prezentată persoana în birou nu ține minte. Persoana a fost audiată ca bănuit, de la el a fost ridicat telefonul mobil sustras, acesta fiind informat că va fi chemat după necesitate de către dânsul sau procuror. După aceea nu s-a mai văzut cu bănuitul și nu a mai vorbit cu el. Peste câteva zile a aflat că bănuitul a declarat că i s-au cerut bani pentru soluționarea cauzei penale. Cine i-a cerut bani și pentru ce nu cunoaște. Pe X X X nu îl cunoaște și nu a discutat cu el. Nu a discutat nici cu X X X și nu a dus careva tratative. Referindu-se la bănuit, îl are în vedere pe X X X. Obiectul infracțiunii îl constituia furtul telefonului mobil, care a fost evaluat de partea vătămată cu suma de 3 000 lei. Partea vătămată nu a încercat să inițieze împăcarea. La moment cauza penală se află în gestiunea procurorului. X X X și X X X pe cauza penală a lui X X X nu aveau drepturi de a întreprinde acțiuni de soluționare a cauzei. Anterior X X X a fost atras la răspunderea penală (f.d.115-117, Vol.I, f.d.85, Vol.III);

- declarațiile martorului X X X date în ședința de judecată a primei instanțe și verificate de către instanța de apel, potrivit cărora, aproximativ cu 2 ani în urmă, spre sfârșit de vară, când era împreună cu soția, s-au întâlnit cu X X X la intersecția bd.X X X cu bd.Dacia, mun.X X X, ca să sărbătorească. În timp ce soția lui X X X era în mașină, iar el cu X X X erau afară, s-a apropiat în fugă un băiat, care s-a prezentat ca fiind „X X X” - se referă la X X X și l-a rugat pe X X X să-l ajute ceva într-o cauză. X X X a vorbit câteva fraze în limba rusă, apoi au vorbit în limba română, pe care nu prea o înțelege. Din partea lui X X X a fost o reacție de uimire, deoarece nu s-a așteptat să-l vadă pe X X X, care a venit la rugămintea cuiva fără știrea lui X X X, că trebuia cuiva de plătit și îl ruga pe X X X să-l ajute. După ce X X X a făcut careva notițe în carnet, X X X a plecat, iar ei împreună cu soția au plecat la barul „Al șaptelea cer” (f.d.92, Vol.III);

- procesul-verbal de confruntare dintre X X X și X X X, din care rezultă că, X X X a estorcat de la X X X sumele de 1 500 Euro și 500 Euro în scopul încetării urmăririi penale, circumstanțe care nu au fost recunoscute de către X X X. X X X și X X X și-au susținut declarațiile depuse anterior. Referire la X X X a făcut X X X, iar X X X și X X X nu erau cunoscuți între ei și nu au comunicat la telefon (f.d.227-234, Vol.I);

- procesul-verbal de perchiziție din 17.09.2013, din care rezultă că în urma perchiziției efectuate la X X X nu au fost depistate documente sau bani indicați în ordonanță și încheiere, iar în automobilul de model BMW, n/î OC AL 474, X X X a predat benevol suma de 1 300 Euro, care au fost împachetate și sigilate (f.d.41-42, Vol.I);

- procesul-verbal de cercetare a CD-ului de model „Esperanza” din 23.09.2013, prin care se confirmă transmiterea la 17.09.2013, de la X X X lui X X X, a mijloacelor bănești în sumă de 1 300 Euro (f.d.125, Vol.I);

- procesul-verbal al interceptării și înregistrării comunicărilor cu înregistrarea audio și de imagini care au avut loc la 17.09.2013 și ordonanța privind aprecierea pertinentei (f.d.18-24, Vol.I);

- procesul-verbal al controlului mijloacelor financiare și ordonanța privind aprecierea pertinentei (f.d.27, Vol.I);

- procesul-verbal de cercetare a casetei video de model „Sony Mini DV” cu nr. de înregistrare 1136, care conține acțiunea de

percheziție efectuată în automobilului de model BMW, n/î OCAL 474, utilizat de X X X, unde a fost fixat taptul că X X X a predat benevol suma de 1 300 Euro (f.d.124, Vol.I);

- *procesul-verbal de cercetare* a CD-ului de model „Acme” prezentat de X X X la 17.09.2013 și care conține convorbirea telefonică purtată între el și X X X la 16.09.2013, care corespunde conținutului textului atașat la procesul-verbal de audiere în calitate de martor al acestuia din 17.09.2013 (f.d.138, Vol.I);

- *procesul-verbal de examinare a cauzei penale nr. 2013481648* pornite în baza art.186 alin.(2) lit.b), c) și d) Cod penal în privința lui X X X ridicată de la ofițerul de urmărire penală X X X. În rezultatul examinării acestuia, s-a stabilit că, organul de urmărire penală nu l-a citat conform prevederilor Codului de procedură penală pe X X X, lipsind rapoartele care ar confirma că, acesta s-a sustras sau a refuzat nemotivat să se prezinte la organul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție X X X. De asemenea, conform actelor conținute în prezenta cauză penală, bănuitul X X X a beneficiat de serviciile apărătorului Platon Mariana. Totodată, s-a stabilit că, în cadrul cauzei penale lipsește ordonanța de formare a grupului de ofițeri de urmărire penală sau ofițeri de investigații care ar fi fost în drept să efectueze careva acțiuni de urmărire penală sau investigație (f.d.123, Vol.I);

- *procesul-verbal de examinare* a extrasului din Registrul de evidență a intrărilor în sediul Inspectoratului de Poliție X X X pentru perioada 11.09.2013-13.09.2013. În rezultatul examinării acestuia, s-a stabilit că la 11.09.2013 în sediul Inspectoratului de Poliție X X X nu a intrat avocatul garantat de stat, precum că ar fi fost solicitat de către ofițerul de urmărire penală X X X pentru a apăra interesele lui X X X, fapt care confirmă declarațiile ultimului că i-au fost încălcate dreptul la apărare și acțiunile din 11.09.2013 au fost efectuate cu încălcarea legislației în vigoare (f.d.142, Vol.I);

- *raportul de expertiză nr.372, 373 din 17.09.2013*, prin care s-a confirmat că banii în sumă de 1 800 euro, care au fost preținși de X X X prin intermediul lui X X X de la X X X, corespund după calitatea și metoda imprimării recuzitelor, bancnotelor autentice (f.d.60-66, Vol.I).

26. În contextul examinării probelor prezentate de către partea acuzării, Colegiul penal reține că, inculpatul X X X și avocatul său au solicitat declararea nulității înregistrării audio din 12.09.2013 și a înregistrărilor telefonice dintre X X X și X X X din 12.09.2013.

27. Cu referire la proba prezentată de către partea acuzării, și anume descifrarea convorbirilor telefonice dintre X X X și X X X cu analiza conținutului acestora (f.d.74-101, Vol.I, f.d.28-29, Vol.II), Colegiul penal relevă că, proba respectivă nu demonstrează existența apelurilor telefonice dintre inculpații X X X și X X X, motiv pentru care Colegiul penal conchide de a nu pune la baza învinuirii inculpaților proba respectivă.

28. În ceea ce privește proba prezentată de către partea acuzării - procesul-verbal de cercetare a CD-ului de model „Acme” prezentat de X X X la 13.09.2013 și care conține convorbirea telefonică purtată între el și X X X la 12.09.2013, care corespunde conținutului textului atașat la procesul-verbal de audiere în calitate de martor al acestuia din 13.09.2013 - acest proces-verbal nu poate fi acceptat ca probă pertinentă, deoarece înregistrarea audio nu poate fi admisă ca probă prin prisma art.94 Cod de procedură penală or, aceasta a fost obținută de către o persoană care nu are dreptul să efectueze acțiuni procesuale în cauza penală - X X X, înainte ca acesta să acționeze în baza ordonanței organului de urmărire penală, precum și proba respectivă a fost obținută dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată. Din aceste considerente, Colegiul penal conchide de a nu pune la baza învinuirii inculpaților nici proba respectivă.

29. Analizând în ansamblu probele administrate și cercetate de către prima instanță și de către instanța de apel, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării acestora, Colegiul penal constată că, inculpatul X X X este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal (în redacția Codului penal în vigoare la data comiterii infracțiunii), după semnele calificative - *traficul de influență, caracterizat prin pretinderea și primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că, are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane*, iar inculpatul X X X este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(5), 326 alin.(2) lit.b) Cod penal (în redacția Codului penal în vigoare la data comiterii infracțiunii) - *participarea la traficul de influență, caracterizată prin pretinderea și primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane*.

30. Colegiul penal consideră eronate argumentele părții acuzării precum că, în acțiunile inculpaților X X X și X X X se întrunesc semnele calificative ale infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.b) și c) Cod penal or, în speță, Colegiul penal consideră că, inculpații X X X și X X X nu întrunesc calitatea de subiect al infracțiunii de corupere pasivă, dat fiind că, aceștia nu erau persoane publice care să acționeze pentru îndeplinirea sau neîndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției lor sau contrar acesteia.

31. În speță, X X X era numit în baza Ordinului X X X în calitate de ofițer de investigații al biroului zonal al X X X, iar X X X era numit în baza Ordinului X X X în calitate de ofițer de investigații al biroului crime grave al Serviciului poliției criminale al Secției investigații infracțiuni a Inspectoratului de poliție X X X.

32. Funcția de ofițer de investigații nu are atribuții de inițiere și/sau încetare a urmăririi penale și astfel, inculpații X X X și X X X nu întrunesc calitatea de subiect al infracțiunii de corupere pasivă.

33. În acest sens, Colegiul penal reiterează că, în cazul infracțiunii de corupere pasivă, acțiunea pentru a cărei îndeplinire sau neîndeplinire s-a dat bani, trebuie să facă parte din obligațiile de serviciu ale persoanei cu funcție de răspundere.

34. Prin „obligațiile de serviciu” ale persoanei cu funcție de răspundere este necesar a se înțelege că, legiuitorul prezumă nu numai obligațiile de serviciu în sens restrâns ale persoanei publice, dar și drepturile acesteia, de altfel, aceste două elemente fiind indispensabile pentru determinarea atribuțiilor și competenței persoanei publice.

35. În acest sens, condiția menționată este de o importanță hotărâtoare pentru existența infracțiunii, deoarece dacă acțiunea în vederea căreia persoana cu funcție de răspundere a comis fapta incriminată nu ține de competența sa, nu se poate vorbi de corupere pasivă.

36. Totodată, Colegiul penal consideră că, în acțiunile inculpaților X X X și X X X se întrunesc semnele componentei infracțiunii de trafic de influență or, X X X a pretins bani de la X X X, pretinzând că, poate influența intentarea unuia sau a două dosare penale în privința ultimului, iar X X X a participat la comiterea infracțiunii respective în calitate de complice și deși ambii cunoșteau că, intentarea sau încetarea urmăririi penale nu ține de atribuțiile lor, i-au dat de înțeles lui X X X că, au influență asupra persoanei care gestiona dosarul penal al ultimului, pentru a o face să îndeplinească sau nu o acțiune în exercitarea funcțiilor sale.

37. Aceste circumstanțe sunt confirmate prin declarațiile martorului X X X, care a declarat că inițial, X X X i-a spus să transmită suma de 1 500 Euro lui X X X, după care va face legătura cu el. X X X menționa suma de 500 Euro, spunând că 200 Euro trebuie să-i transmită la 2 anchetatori și 100 Euro lui, pentru serviciile prestate.

38. În ceea ce privește componenta de infracțiune prevăzută de art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal, obiectul juridic special al infracțiunii de trafic de influență este comun cu al celorlalte infracțiuni de corupție. Totuși, deși, în cazul infracțiunii de trafic de influență, acțiunea care constituie elementul material nu este legată nemijlocit de activitatea persoanelor cu funcție de răspundere, ea își răsfrânge negativ efectele asupra acesteia, prin crearea suspiciunii că funcționarii sunt coruptibili, că ei pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor

de serviciu, fapt care aruncă o lumină defavorabilă asupra organelor autorității de stat. Prin incriminarea traficului de influență se apără prestigiul persoanelor publice, al organizațiilor de stat și publice. Infracțiunea de trafic de influență este lipsită de obiect material.

39. Bunurile, banii, avantajele extorcate, acceptate ori primite de făptuitor nu constituie obiect material al infracțiunii, ci lucruri date pentru săvârșirea ei.

40. Cu referire la latura obiectivă, elementul material al infracțiunii constă în acțiunea de traficare a influenței, care se poate realiza în una din următoarele modalități normative alternative:

- prima modalitate normativă - primirea banilor sau a altor bunuri înseamnă preluarea de către făptuitor în posesia sa a unei sume de bani care i se înmânează.

- cea de-a doua modalitate - pretinderea de bani presupune cererea lor insistentă prin amenințarea săvârșirii acțiunilor care vor cauza un prejudiciu intereselor legale ale persoanei interesate în acțiunea (inacțiunea) persoanei publice, ori punerea intenționată a persoanei în cauză în condiții care o formează să dea bani, bunuri în scopul preîntâmpinării consecințelor nefaste pentru interesele sale legale.

41. În speță, pretinderea de bani de către X X X se confirmă prin declarațiile lui X X X, care a declarat că, X X X și X X X au ieșit în hol să vorbească, după care a intrat numai X X X, spunând că, trebuie să-i dea suma de 2 000 Euro, altfel va fi arestat. La insistența lui X X X, X X X a ieșit în hol, iar când s-a întors i-a spus că, poate da 1 500 Euro. Afară, X X X i-a spus că, există riscul să fie pornite încă două cauze penale și că în plus trebuie să-i mai dea 500 Euro pentru a se clarifica cu un alt anchetator. În timp ce luau masa, X X X i-a spus să-i transmită lui X X X suma de 1 000 Euro, iar 500 Euro să-i țină la el și va fi sunat și i se va spune când să-i dea. Ulterior, X X X l-a sunat de mai multe ori pe X X X cu solicitarea de a-i transmite banii și că timpul trece. Declarațiile martorului X X X se confirmă și prin declarațiile similare ale martorului X X X.

42. Astfel, X X X în declarațiile sale indică direct la inculpatul X X X, care l-a însoțit la Inspectoratul de Poliție X X X, mun. X X X, unde după ce a fost presat psihologic că va fi reținut, i-a cerut inițial suma de 2 000 Euro în scopul redresării situației, ulterior negociind cu acesta, au convenit sumele de 1 300 Euro și 500 Euro, X X X fiind ulterior contactat repetat prin intermediul apelurilor și mesajelor de către inculpatul X X X cu scopul pretinderii mijloacelor bănești menționate.

43. Oricare dintre modalitățile normative menționate pot fi săvârșite de către traficantul de influență, personal, în mod direct, ori printr-o persoană intermediară - mijlocitor, adică indirect, prin intermediul unui mijlocitor. Inițiativa comiterii infracțiunii pornește de la făptuitor atunci când el extorchează bani sau alte avantaje de la persoana care are un interes și vrea să cumpere favoarea unei persoane publice, precum și în situația în care făptuitorul primește banii oferiți de cel interesat.

44. Primirea banilor de către mijlocitorul X X X se confirmă prin declarațiile martorului X X X, prin procesul-verbal de percheziție din 17.09.2013, din care rezultă că, în automobilul de model BMW, n/î OC AL 474, X X X a predat benevol suma de 1 300 Euro.

45. Colegiul penal reține că, vinovăția lui X X X în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), 326 alin.(2) lit.b) Cod penal rezultă din declarațiile martorului X X X, care a declarat că, „la 16.09.2013, X X X l-a telefonat și i-a spus să-l sune pe X X X pentru a se înțelege să-i transmită suma de 1 300 Euro. Peste o perioadă de timp l-a telefonat pe X X X X X X, acesta l-a întrebat dacă are suma de bani care trebuie să o transmită lui pentru X X X, răspunzându-i afirmativ, el i-a spus să vină la el la Inspectorat. În aceeași zi, aproximativ la ora 21:00, X X X a venit unde locuiește la moment, pe str.X X X ca să-i dea banii. Afară, lângă poarta casei, el a ieșit împreună cu tatăl X X X. X X X l-a întrebat unde-s banii, la care Nicolae i-a răspuns că nu-i are deoarece sora care urma să îi transmită încă nu a adunat suma necesară. X X X era puțin nemulțumit.”

46. Prin urmare, declarațiile martorului X X X atestă faptul că X X X cunoștea despre pretinderea sumei de 1 300 euro de către X X X.

47. De asemenea, din declarațiile martorului X X X rezultă faptul că, X X X era conștient de faptul că, săvârșește o ilegalitate, fiind complice la comiterea unei infracțiuni de corupție or, până la primirea banilor și în timpul primirii, ultimul era precaut și a întreprins măsuri de auto protecție, de vigilență, refuzând să primească banii în public, comunicându-i lui X X X să urce în mașină și să lase banii în torpedoul acesteia.

48. Urmează a fi reținut faptul că, tănuirea primirii banilor de către X X X și anume primirea mijloacelor bănești de la X X X și nu de la tatăl său X X X, căruia i-a comunicat să dea mijloacele bănești feciorului acestuia pentru a fi transmise în mijlocul său de transport cu care s-au îndepărtat de domiciliul lui X X X, indică direct că, acesta nu doar că, nu intenționa să se opună acceptării banilor, ci și a premeditat momentul primirii acestora, utilizând tehnici de tănuire a banilor.

49. La fel, din declarațiile martorilor X X X și X X X rezultă că, X X X știa cu certitudine pentru ce a primit suma de 1 300 euro și anume pentru transmiterea banilor care erau predestinați încetării cauzei penale inițiate în privința lui X X X, care era bănuit de săvârșirea furtului unui mobil de la Scurtu X X X, dar nu pentru tranzacția de împăcare.

50. Când inițiativa pornește de la vânzătorul de influență, pretinderea este suficientă pentru existența infracțiunii. Primirea și pretinderea avantajelor se poate face „pentru sine”, adică în propriul profit al infractorului, sau „pentru altul”, deci în profitul altei persoane.

51. În speță, X X X a pretins de la X X X suma de 500 Euro pentru sine, pentru a nu intenta alte două cauze penale împotriva acestuia și suma de 1 500 Euro pentru a nu-l aresta pe cauza penală pornită pe cauza deja intentată în privința furtului telefonului mobil.

52. Elementul material al infracțiunii de trafic de influență se caracterizează prin faptul că, acțiunile inculpaților au fost săvârșite în prezența impresiei create că, aceștia au influență asupra unei persoane publice, deși acest fapt nu corespunde realității.

53. Totodată, pentru existența infracțiunii de trafic de influență nu este necesar ca influența asupra unei persoane publice, de care s-au prevalat inculpații, să fie reală, fiind suficient faptul că, aceștia au lăsat să se creadă că au o asemenea influență.

54. Cu referire la elementul material al infracțiunii examinate, Colegiul penal relevă că, acțiunea de pretindere de bani a fost săvârșită de către autor - X X X, iar acțiunea de primire de bani a fost comisă de către și prin intermediul complicelui său - X X X, pentru intervenția pe lângă o persoană publică, spre a o determina să nu facă un act care intră în atribuțiile sale de serviciu.

55. Pentru existența infracțiunii de trafic de influență este necesar ca organul din care face parte persoana publică asupra căreia autorul susține că ar avea influență, să fie competentă a efectua actul în vederea căruia se trafică influența, precum și ca persoana publică să fie angajat al aceluși organ și să aibă competența funcțională de a îndeplini actul solicitat.

56. În speță, X X X avea pornită o cauză penală pe numele său la organul de urmărire penală a Inspectoratului de Poliție X X X, acesta fiind și motivul pentru care a fost chemat la Inspectorat.

57. Totodată, pentru existența infracțiunii de trafic de influență este necesar nu numai ca influența de care se prevalează subiectul activ să se refere la un act care intră în atribuțiile de serviciu ale persoanei publice ci și ca persoana căreia i se promite intervenția să aibă un interes real - legitim sau nelegitim în legătură cu acest act.

58. În acest sens, X X X avea un interes nelegitim de a nu-i fi intentate alte două cauze penale, așa cum i-a dat de înțeles inculpatul X X X.

59. De asemenea, Colegiul penal reține că, acțiunea care constituie elementul material al infracțiunii a fost realizată mai înainte ca persoana publică pe lângă care s-a promis că se va interveni să fi îndeplinit actul care intră în atribuțiile sale de serviciu sau cel mai târziu în timpul îndeplinirii acestuia. Această condiție derivă din prevederile art.326 Cod penal, potrivit cărora, scopul urmărit prin traficarea influenței este acela de a o determina pe persoana publică să facă ori să nu facă un act care intră în atribuțiile sale de serviciu.

60. Cu referire la latura subiectivă a infracțiunii, aceasta a fost comisă cu intenție.
61. În cazul traficului de influență, inculpații, săvârșind cu voință acțiunea de pretindere și primire a banilor de la X X X, știau că, banii respectivi reprezintă prețul influenței pe care inculpatul X X X susținea că, o are asupra persoanei care gestiona cauza penală a lui X X X.
62. Mobilul infracțiunii de trafic de influență îl constituie obținerea de bani, deci a unui profit cu un caracter ilicit.
63. Subiectul activ al infracțiunii de trafic de influență poate fi orice persoană care întrunește condițiile generale ale răspunderii penale. Cerința ca autorul să aibă sau să susțină că are influență asupra unei persoane publice nu schimbă caracterul nedeterminat al subiectului.
64. În legătură cu subiectul activ al infracțiunii de trafic de influență, Colegiul penal reiterează că, în speță, inculpatul X X X a comis infracțiunea prin participare cu inculpatul X X X și anume în complicitate cu acesta, adică a comis infracțiunea prevăzută de art.art.42 alin.(5), 326 alin.(2) lit.b) Cod penal.
65. Colegiul penal reține că, inculpatul X X X în calitatea sa de traficant de influență a comis fapta indirect - prin intermediul mijlocitorului - inculpatul X X X, care a efectuat acțiunile ce constituie elementul material al infracțiunii - a primit banii de la X X X, dar nu poate fi considerat autor or, contribuția sa la comiterea infracțiunii are valoarea unui act de complicitate.
66. Traficul de influență săvârșit de două sau mai multe persoane, adică infracțiunea prevăzută la alin.(2) lit.b) art.326 Cod penal se consideră fapta prevăzută la art.326 alin.(1) Cod penal, comisă de către două persoane care au comis în comun infracțiunea în cauză.
67. Din sensul dispoziției art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal rezultă că, infracțiunea de trafic de influență se consumă din momentul săvârșirii oricăreia dintre acțiunile alternative prevăzute în norma de incriminare.
68. Colegiul penal reține că, pe parcursul examinării cauzei, în cazul învinuirii lui X X X, partea apărării a invocat că, X X X s-a adresat inculpaților să-l ajute să se împace cu partea vătămată X X X și deoarece îi era frică de acesta, urma să vorbească cu partea vătămată ca suma de 1 800 Euro să fie transmisă de către inculpați. Astfel, partea apărării a invocat că inculpații acționau pentru a fi încheiată o tranzacție de împăcare între partea vătămată X X X și X X X, iar mijloacele bănești erau destinate părții vătămate ca ultima să nu aibă pretenții.
69. În speță, faptele date vin în contradicție cu materialele anexate la cauza penală, depozițiile martorului X X X, X X X, măsurile speciale de investigație or, din actele din cadrul procesului penal privind săvârșirea furtului de către X X X (anexat la materialele cauze penale), s-a constatat că, în cadrul urmăririi penale vizate, X X X se cunoaște cu X X X din 2011 și se află în relații de prietenie, iar suma cu care a fost prejudiciat de către X X X este de 3 140,4 lei. Totodată, X X X a avut discuții cu X X X și după furt. Prin urmare, nu poate fi vorba de existența unei așa zise „tranzacții de împăcare”, deoarece suma pretinsă de inculpați este mult mai mare decât suma pe care o invocă partea vătămată X X X.
70. Mai mult, martorul X X X neagă asemenea circumstanțe, iar din convorbirile avute cu inculpații nu reies careva discuții aferente împăcării sau restituirii mijloacelor bănești ca prejudiciu. Totodată, martorul X X X, care a declarat în instanța de judecată că, având în gestiune cauza penală privind bănuiala lui X X X, infirmă că ar exista din partea lui X X X și X X X încercări de a se împăca.
71. În afară de aceasta, subliniază instanța de apel și faptul că, afirmațiile inculpatului precum că, înainte de a vorbi cu tatăl lui X X X, ultimul a ieșit la poartă și i-a spus să nu vorbească că, banii erau pentru împăcare, deoarece nu va da acești bani, se contrazice cu rezultatele măsurii speciale de investigație. deoarece prima întâlnire avută la 16.09.2013 a fost interceptată și s-a început cu salutarea celor trei dintr-o dată, fără discuții referitor la cele invocate de inculpat, iar mijlocul tehnic nu putea fi întrerupt.
72. De asemenea, contrar argumentelor părții apărării în privința lui X X X, în speță lipsesc probe ce ar demonstra existența unei dependențe a martorului X X X față de organele de drept or, martorul a negat în cadrul audierii faptul constrângerii sale de către organele de drept pentru a participa la efectuarea măsurii speciale de investigații și că ar fi primit careva avantaje de la colaboratori ai organelor de drept sau de la alte persoane pentru a participa la efectuarea măsurilor speciale de investigații.
73. Astfel, reieșind din cele menționate supra, Colegiul penal conchide că probele cercetate supra confirmă că, inculpatul X X X a comis infracțiunea de trafic de influență, fapta inculpatului X X X întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal, inculpatul fiind vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni, considerente pentru care acesta trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită.
74. De asemenea, reieșind din materialele dosarului cercetate, Colegiul penal conchide că, probele cercetate supra confirmă că, inculpatul X X X a comis complicitatea la trafic de influență, fapta inculpatului X X X întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(5), 326 alin.(2) lit.b) Cod penal, inculpatul fiind vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni, considerente pentru care acesta trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită.
75. Cu referire la răspunderea penală și pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului X X X pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal, Colegiul reține că, art. respectiv, în redacția în vigoare la data comiterii infracțiunii, prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 1000 la 3000 unități convenționale sau închisoare de la 2 la 6 ani. Astfel, în temeiul art.16 alin.(4) Cod penal, infracțiunea dată este una gravă.
76. Instanța de apel relevă că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei în privința inculpatului X X X, în conformitate cu prevederile art.61, 75 Cod penal, instanța de apel conchide de a ține seama de gradul prejudiciabil al faptelor, de motivul acestora, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de gravitatea infracțiunii săvârșite.
77. Astfel, reieșind din materialele dosarului, Colegiul penal constată că, inculpatul X X X anterior nu a fost judecat, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află. Conform caracteristicii de la locul de muncă, inculpatul se caracterizează pozitiv, este un colaborator sărguincios, care își asumă răspunderea și îndeplinește cinstit obligațiile de serviciu, fiind încadrat prin ordinul Inspectoratului General de Poliție din 12.07.2013 în calitate de ofițer de investigație al biroului zonal al Poliției Criminale a Sectorului de Poliție nr.2 a Inspectoratului de Poliție X X X, mun.X X X, iar conform dosarului personal, pe parcursul activității în organele de poliție a fost menționat cu diplomă de onoare, insigna „Polițist fruntaș”, recompensat cu premii bănești și zile suplimentare de concediu.
78. În privința lui X X X, Colegiul penal consideră în calitate de circumstanță atenuantă - caracteristica ireproșabilă de la locul de muncă. Circumstanțe agravante nu au fost stabilite. Temeiuri de liberare a inculpatului de răspundere penală prevăzute de art.53 Cod penal, nu au fost stabilite.
79. Prin urmare, având în vedere circumstanțele cauzei elucidate supra, ținând cont de prevederile art.61 alin.(2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art.16 alin.(4) Cod penal este una gravă, de limitele pedepsei prevăzute de art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal, de faptul că, inculpatul nu și-a recunoscut vina, de atitudinea lui față de cele săvârșite, Colegiul penal consideră că, pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis este justificată, echitabilă și rațională, fiind una ce implică o suferință pe măsură a-și atinge scopul său de constrângere, reeducare și exemplaritate, pedeapsa dată fiind și de natură de a-l face pe inculpat să-și revizuiască atitudinea față de valorile sociale și comportamentul lor față de membrii societății.
80. În acest context, Colegiul relevă că, pentru a-și atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retributivă, intimidatoare sau

vindicauva, în sens ca, aceasta nu trebuie privita ca „prețiu” pe care trebuie să-i plătească persoana pentru rapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca partea vătămată și statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății.

81. În această ordine de idei, ținând seama de circumstanțele cauzei, de persoana inculpatului X X X, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, dat fiind că inculpatul se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost condamnat, nu există părți vătămate, instanța de apel consideră rațională aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite, cu fixarea unui termen de probă în privința inculpatului X X X.

82. Cu referire la răspunderea penală și pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului X X X pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(5), 326 alin.(2) lit.b) Cod penal, Colegiul reține că art. respectiv, în redacția în vigoare la data comiterii infracțiunii, prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 1 000 la 3 000 unități convenționale sau închisoare de la 2 la 6 ani. Astfel, în temeiul art.16 alin.(4) Cod penal, infracțiunea dată este una gravă.

83. Instanța de apel relevă că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei în privința inculpatului X X X, în conformitate cu prevederile art.61, 75 Cod penal, instanța de apel conchide de a ține seama de gradul prejudiciabil al faptelor, de motivul acestora, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de gravitatea infracțiunii săvârșite.

84. Astfel, inculpatul X X X anterior nu a fost judecat, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, la locul de muncă se caracterizează pozitiv. Circumstanțe agravante nu au fost stabilite. Temeiuri de liberare a inculpatului de răspundere penală prevăzute de art.53 Cod penal nu au fost stabilite.

85. Prin urmare, având în vedere circumstanțele cauzei elucidate supra, ținând cont de prevederile art.61 alin.(2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art.16 alin.(4) Cod penal este una gravă, de limitele pedepsei prevăzute de art.art.42 alin.(5), 326 alin.(2) lit.b) Cod penal, de faptul că, inculpatul X X X nu și-a recunoscut vina, de atitudinea lui față de cele săvârșite, Colegiul penal consideră că pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis este justificată, echitabilă și rațională, fiind una ce implică o suferință pe măsură a-și atinge scopul său de constrângere, reeducare și exemplaritate, pedeapsa dată fiind și de natură de a-l face pe inculpat să-și revizuiască atitudinea față de valorile sociale și comportamentul lor față de membrii societății.

86. În această ordine de idei, ținând seama de circumstanțele cauzei, de persoana inculpatului X X X, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, dat fiind că inculpatul se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost condamnat, nu există părți vătămate, instanța de apel consideră rațională aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite, cu fixarea unui termen de probă în privința inculpatului X X X.

87. Cu referire la argumentele invocate în cererea de apel declarată de către partea acuzării, Colegiul penal reține că, acestea, în partea în care se referă la inculpatul X X X, relevă dezacordul părții acuzării față de achitarea acestuia de către prima instanță. În acest sens, instanța de apel consideră irelevante argumentele respective, dat fiind că, prin prezenta decizie, s-a constatat că, în acțiunile lui X X X sunt întrunite semnele calificative ale infracțiunii de complicitate la traficul de influență, inculpatul fiind recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(5), 326 alin.(2) lit.b) Cod penal.

88. La fel, este neîntemeiat argumentul părții acuzării precum că, pedeapsa aplicată în privința inculpatului X X X este prea blândă or, în acest context, Colegiul relevă că, pentru a-și atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că, aceasta nu trebuie privită ca „prețiu” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca partea vătămată și statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății.

89. Totodată, Colegiul penal consideră întemeiat argumentul părții apărării invocat în cererea de apel precum că deși prima instanță l-a recunoscut vinovat pe X X X de comiterea infracțiunii de corupere pasivă de către două sau mai multe persoane - art.324 alin. (2) lit.b) Cod penal, totuși instanța l-a achitat pe X X X de învinuirea de comitere a aceleiași infracțiuni, impunându-se concluzia că X X X ar fi comis infracțiunea de unul singur.

90. Cu referire la argumentele invocate în cererea de apel declarată de către inculpatul X X X, Colegiul penal consideră neîntemeiate argumentele apelantului precum că nu a comis fapta ce i se impută or, din declarațiile martorilor acuzării care au fost audiați în ședință de judecată sub jurământ, precum și din celelalte probe analizate rezultă contrariul, depozițiile fiind consecvente și confirmate de probele materiale cercetate în cadrul instanței de fond, care au fost verificate în cadrul ședinței instanței de apel.

91. Colegiul penal consideră irelevante argumentele apelantului precum că, nu l-a dus cu forța pe X X X la Inspectoratul de Poliție X X X, că suma de 200 Euro nu era datorată de către X X X lui X X X, dar era suma furată, că X X X vorbea limba rusă mai bine decât româna, că X X X și-a făcut notițe în carnet, dar nu X X X - or aceste circumstanțe nu au relevanță pentru calificarea acțiunilor prejudiciabile ale inculpatului.

92. Concomitent, Colegiul penal nu reține argumentul apărării privind efectuarea urmăririi penale cu încălcări și că, dosarul instrumentat ar fi urmare a unei provocări din partea Centrului Național Anticorupție, care a acționat prin intermediul lui X X X or, ultimul a declarat în ședința judiciară că, s-a adresat Centrului Național Anticorupție doar după ce X X X a pretins bani de la dânsul.

93. Instanța de apel consideră neîntemeiat argumentul apărării precum că, în speța dată a avut loc o provocare or, pentru a constata prezența unei provocări este necesară constatarea rolului activ al organelor de urmărire penală, care se poate manifesta în diferite forme pentru a determina persoana la comiterea unei fapte penale, dar în întregul ansamblu al materialului probator la prezenta cauză penală nu există probe materiale și date obiective care ar crea convingerea că, organul de urmărire penală a admis careva acțiuni de provocare pentru a-l influența pe X X X să comită infracțiunea și în absența acestei intervenții infracțiunea nu ar fi fost comisă.

94. Reieșind din declarațiile martorului X X X, care au fost date sub jurământ, acesta nu i-a instigat pe X X X și X X X ca ultimii să pretindă și să primească bani, dar inițiativa a aparținut inculpaților. În speță, s-a stabilit că, X X X X X X a fost adus la Inspectoratul de Poliție X X X, unde acesta se bănuia de comiterea unui furt. Declarațiile date de X X X sunt considerate ca fiind veridice de către instanța de apel, inclusiv în partea în care acesta a comunicat că, la 10.09.2013, X X X i-a spus că, va închide dosarul dat legat de furtul de la X X X și nu va deschide alte două dosare penale și că, el decide și să nu vorbească cu partea vătămată, iar pentru aceste acțiuni X X X trebuie să-i dea suma de 2 000 euro, dintre care 1 500 să fie transmiși prin intermediul ofițerului de investigație X X X, iar 500 Euro lui personal și la nimeni să nu spună. Acest fapt este confirmat și de înregistrările audio care au avut loc între X X X și X X X.

95. Colegiul penal relevă că, inexistența unei presiuni din partea organului de urmărire penală se confirmă și prin materialele audio-video rezultate din măsurile speciale de investigații autorizate în cadrul cauzei penale, care indică direct că la momentul pretinderii banilor de către X X X și pretinderii și primirii banilor de către X X X, inculpații nu s-au opus actului de corupție.

96. Mai mult, comportamentul lui X X X în momentul primirii banilor denotă faptul că, inculpatul era predispus de a comite actul de corupție și personal, atât el cât și X X X au pretins banii.

97. Este neîntemeiat și argumentul apărării privind faptul că, banii presupuși a fi preținși de către inculpatul X X X nu au ajuns la acesta or, inculpatului i se incriminează pretinderea personal a banilor și primirea lor prin mijlocitor.

98. Colegiul penal consideră că, vinovăția apelantului - inculpatul X X X se dovedește prin declarațiile martorilor, care sunt

veridice, consecvente, se completează reciproc, au fost date sub jurământ, aceștia fiind avertizați de răspundere penală pentru declarații false, iar temei de a nu crede acestor declarații instanța de apel nu are.

99. De asemenea, instanța de apel reține că, parcursul judecării cauzei penale nu s-au constatat circumstanțe care ar putea provoca dubii referitor la veridicitatea declarațiilor martorilor, deoarece în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești aceștia au dat aceleași declarații.

100. În speță, nerecunoașterea vinei de către inculpatul X X X este apreciată de către instanța de apel ca o metodă de apărare și un drept al acestuia de a nu se autoincrimina, ori persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărită penal pentru depunerea declarațiilor intenționat false, decât în cazurile expres prevăzute de legea procesuală penală.

101. Totodată, negarea vinovăției nu poate fi reținută, în condițiile în care, pe învinuire, întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii imputate a fost probată cert prin probe pertinente, admisibile, utile și concludente, după cum s-a indicat mai sus, astfel încât, simpla afirmare a unei stări de fapt, fără coroborarea acesteia cu alte mijloace de probă, nu poate fi acceptată ca adevăr, iar modalitatea de apărare utilizată de inculpat, respectiv negarea realității evidente și justificarea acțiunilor sale, nu poate influența convingerea bazată pe probe incontestabile.

102. Conform prevederilor art.385 alin.(1) pct.13) și 15) Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează ce trebuie să se facă cu corpurile delictive. și dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului.*

103. Astfel, Colegiul penal dispune că măsura preventivă aplicată în privința lui X X X - obligația de nepărsire a localității, încetează de drept.

104. Corpurile delictive, detaliate în dispozitivul prezentei decizii, urmează a fi păstrate atașate la cauza penală, iar mijloacele bănești în valoare totală de 1 300 Euro, care au fost transmise în beneficiul statului, urmează să rămână în beneficiul statului.

105. Din considerentele menționate supra și în conformitate cu prevederile prevederile art.art.415 alin.(1), pct.1) lit.c) și pct.2, 417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel X X X, -

D E C I D E:

Respinge ca nefondată cererea de apel declarată de către inculpatul X X X împotriva sentinței Judecătoriai X X X, mun.X X X din 16.04.2015.

Admite cererea de apel declarată de către procurorul în Procuratura anticorupție, Mariana Botezatu, casează, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, sentința Judecătoriai X X X, mun.X X X din 16.04.2015 și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

X X X se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal și în baza acestei norme legale, i se stabilește o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea stabilită în privința lui X X X se suspendă condiționat, pe un termen de probă de 1 (un) an, dacă, în termenul respectiv, acesta nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

X X X se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(5), 326 alin.(2) lit.b) Cod penal și în baza acestei norme legale, i se stabilește o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea stabilită în privința lui X X X se suspendă condiționat, pe un termen de probă de 1 (un) an, dacă, în termenul respectiv, acesta nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Măsura preventivă aplicată în privința lui X X X - obligația de nepărsire a localității, încetează de drept.

Corpurile delictive: CD-ul de model „Esperanza” ce conține convorbirea purtată între X X X și X X X, CD-urile de model ACME ce conțin convorbirile purtate între X X X și X X X, X X X și X X X, CD-ul de model ACME ce conține convorbirea purtată între X X X și X X X, Caseta video de model Sony Mini DV, urmează a fi păstrate atașate la cauza penală. Mijloacele bănești în valoare totală de 1 300 Euro, ce constau din 2 bancnote, seria și numărul X01209194327; X03436351166, cu valoare nominală de 500 Euro și 6 bancnote, seria și numărul X44347576736; X38218194812; X51585908357; S48056646778; S51898015069; X38507427803 cu valoarea nominală de 50 Euro, care au fost supuse expertizei tehnice, ceea ce se confirmă prin Raportul de expertiză nr. 372, 373 din 17.09.2013, care au fost transmise în beneficiul statului, urmează să rămână în beneficiul statului.

Decizia este executorie, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție a X X X, în termen de 30 zile din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Pronunțarea deciziei integrale a avut loc la XXXXXXXXXX ora 14:00.

Președintele ședinței, Judecătorul

Judecătorii

